

۳۳

تیم دمیثتون زنان اندونزی دست به کار بزرگی زد و موفق شد چین را در فینال شکست دهد و طلاپی شود. نکته جالب توجه اما حضور گریسا پولی در ترکیب تیم اندونزی بود. این دمیثتون باز ۳۳ ساله بعد از شکست در ریو قصد خداحافظی داشت اما دوباره به رقابت‌ها بازگشت و همراه با آیرانی رها ۲۳ ساله در المپیک توکیو شرکت کرد. آنها در فینال موفق شدند تیم قدرتمند کینگ چن و جیا فن از چین را شکست دهند و تاریخ‌ساز شوند. رقابت آنها کمتر از یک ساعت به طول انجامید و با نتایج ۲۱ بر ۱۹ و ۲۱ بر ۱۵ حریف قدرتمند خود را براند.

۲۶

چین روز گذشته رکورد المپیک قبلی خود را شکست. آنها در ریو ۲۶ طلا به دست آوردند ولی در المپیک توکیو تا همین جای کار بالای ۲۶ مدال طلا گرفته‌اند تا رکورد بزنند. چینی‌ها تا بعد از ظهر دیروز صاحب ۲۸ مدال طلا شده بودند و پیش‌بینی‌ها این است تا پایان رقابت‌ها حداقل ۱۰ مدال طلا دیگر به دست بیاورند. در حال حاضر آنها بالاتر از آمریکا در صدر جدول کشورهای مدال‌آور هستند و احتمال دارد به اقتدار آنها در المپیک پایان دهند. چین نشان داد برعکس خیلی از کشورها، کرونا روی ورزش آنها اثری نداشته است.

مرور حاشیه‌های المپیک توکیو

یک روز دیگر از جنگ‌های المپیک تاریخ سپری شد و این المپیک کروناپی به روز دوازدهم رسید. در المپیک که هر روز تعداد تست‌های مثبت بیشتری در آن اعلام می‌شود خبر زیاد است، از حاشیه‌ها گرفته تا اخبار دیگر. آنچه در ادامه می‌آید مروری بر آخرین اخبار و حواشی این رویداد عظیم ورزشی است.

مرگ غم‌انگیز یک اسب

روز گذشته در رقابت‌های المپیک اتفاق غم‌انگیز دیگری هم رخ داد و آن هم تلف شدن یک اسب با ارزش بود. او که با سوارکار سونیسی‌اش در المپیک شرکت کرده بود حین مسابقه در بخش پرش از مانع دچار پارگی صلیب شد تا تلف شود. البته مسلماً مرگ این اسب به دلیل پارگی صلیبی نبوده است. مصدومیت یک اسب معمولاً باعث می‌شود امکان درمان برای حیوان وجود نداشته باشد و به همین دلیل کشته می‌شود.

صادرات کرونا

روزنامه واشنگتن پست آمریکا در گزارشی از این نوشت که ژاپنی‌ها با چنین المپیکی بالاترین حجم کروناپی را به کشورهای دیگر صادر خواهند کرد. این روزنامه نوشته که انتقال ویروس از ژاپن به سایر کشورها که شاید واریانت‌های جدید هم در آن باشند اتفاقی است که پیش‌بینی آن کار سختی نیست.

حمله به ورزشکار جامائیکایی

جدیدترین ورزشکاری که با حجم وسیعی از توهین‌های مجازی به دلیل ناکامی و شکست روبه‌رو می‌شود یک دوند زن جامائیکایی به نام شریکا جانسون است که در دوی ۱۰۰ متر و در لحظات آخر در حالی که چیزی تا اوا شدن نداشت به تصور این که کار تمام شده قدم‌هایش را کند کرد تا با اختلاف ۴ صدم ثانیه چهارم شود! او که در همین المپیک توکیو یک مدال برنز تیمی گرفته بود بعد از این اشتباه بزرگ با حملات وسیعی در فضای مجازی روبه‌رو شد که او را با الفاظی بسیار سنگین و توهین‌آمیز مورد خطاب قرار دادند. المپیک توکیو در واقع یک پدیده زشت و منفی با خود حمل می‌کند؛ شدت گرفتن توهین به یک ورزشکار در فضای مجازی.

این آرامش لعنتی!

تقریباً روزی سه چهار زلزله توکیو را می‌لراند. گاهی احساس می‌کنی و گاهی هم نه. اما دل کسی نمی‌لرزد! اینجا که باشی هزار و یک سوال ذهنت را مشغول می‌کند و وقتی می‌خواهی قیاس‌کنی پوزخندی می‌زنی و می‌گویی: «نه بابا، نمی‌شود، یعنی نمی‌خواهیم و نمی‌توانیم مثل ژاپنی‌ها باشیم، ما خود ایرانی‌مان باشیم، خود خود خودمان همه چیز بر وفق مراد است.» راستی چند وقت است خود خودمان نبوده‌ایم؟

دارم به برگشت به ایران فکر می‌کنم. به تهران گرم، به همه حاشیه‌هایش، به قطعی اینترنت، به زلزله‌ای که هر روز در شهر و کشورم هست. یک روز قطعی آب، یک روز قطعی برق و روز دیگر اینترنت، راستی چه شد؟ قطع می‌شود یا نه؟ اهمیتی ندارد، واقعاً دیگر اهمیتی ندارد. چشم امیدمان به تغییرات است، دولت جدید، رگ جدید، خون جدید؛ خدا کمک‌مان کند.

بازی ایران و ژاپن شروع شد، تمام شد و بچه‌های ایران نتیجه را واگذار کردند، نه فقط نتیجه را که از گردونه رقابت‌های المپیک هم کنار رفتند. راستش را بخواهید حق‌مان باخت نبود، جان سخت بودند ژاپنی‌ها قبول، نمی‌خواستند در خانه بازنده باشند قبول، آنها می‌جنگیدند گویی که واقعاً جنگ است، هر چه بود باختیم و صعود نکردیم. تمام شد. مقابل ژاپنی‌های اصیل آن هم در خانه‌شان، در خانه‌شان باختیم؛ اورچینال اورچینال. راستی یک چیزی، بچه‌ها که به ایران برگردند خیلی از این نسل دیگر نیستند. سعید معروف، موسوی و ... خیلی‌هایشان خداحافظی می‌کنند اما ما قدرداران‌شان خواهیم بود و چراغ‌ها را تا همیشه برای‌شان روشن نگه خواهیم داشت.

نبود و هزار و یک اما و اگر دیگر... حالا ژاپنی‌ها ناشسته بودند با آن بادکنک‌های دراز مخصوص‌شان، به هم می‌کوبیدند و یک صدا جیغ می‌زدند. اگر کرونا نبود ایرانی‌های مقیم ژاپن کرکننده شیپور می‌زدند. بدون شک تعدادشان کم می‌شد اما به قول رضا مقدم که لیدرشان است: «هر یک نفر ماه ۱۰ نفر آنهاست.» با این حال تنها عاملی که باعث شده بود این بازی جذاب باشد نبرد برای صعود بود. هر کسی می‌برد صعود می‌کرد. فقط همین یک عامل و بس. مهم شده بود برایمان و مهم شده بود برایشان. روز سختی بود حرص آدم در می‌آید از این همه سکوت و آرامش! مگر می‌شود بدون مشکل بود؟ بدون تعارف این طور نبوده که ظاهر بسازند و روی خوب شهر و کشورشان را نشان بدهند، هر چه داشته‌اند، هر چه بوده‌اند همین را به نمایش گذاشته‌اند. اگر قرار باشد در کلمه توصیف‌شان کنم باید بگویم «متحد» دیروز که یاد زد و تکه کاغذی از دستم افتاد فداکاری‌شان برای نیتفادن آن روی زمین ستودنی بود. بدون توقع، بدون تکبر و بدون هیچ... واژه‌ها کم شدند! قرار بود ربات بسازند اما خودشان ربات شده‌اند! میلیون‌ها مورچه پرکار، قرار گرفته در یک سیستم مشخص با شاخصه‌ای کلی به نام نظم، دیکته شده و یکنواخت اما در عمل نتیجه‌گر، داشتیم به این فکر می‌کردم که این سیستم‌ها در ایران جواب نمی‌دهد. علی‌اصغری خودمان را عشق است!

مهربانی، این بلاشک بهترین توصیف از مردم کف خیابان در ژاپن است. شنیده‌ها را کنار بگذارید؛ این که می‌گویند عصبانی هستند، با کسی حرف نمی‌زنند و ... اتفاقاً مهمان‌نواز هستند، هر کاری از دست‌شان بر بیاید برای شما می‌کنند و فقط کمی خجالتی‌اند.

سکوت محض؛ آنقدر که صدای نفس‌های خود را می‌شنوی؛ مگر می‌شود؟ المپیک باشد، والیبال باشد و ایران بازی داشته باشد و این همه سکوت؟ آن هم با کی؟ با ژاپن می‌زبان، صدای تق تق توپ، صدای جیر جیر کفش‌های چسبیده به زمین. این ساده‌ترین توصیف برای شروع یک بازی جذاب است. بازی جذاب بدون تماشاگر! معترضان هنوز هم هستند، خسته نمی‌شوند، حتی اگر فقط یک هفته تا پایان المپیک باقی مانده باشد. امروز هم بودند، می‌شد با انگشت شمردشان. ۵ نفر. با یک پلاکار بزرگ که روی آن ژاپنی نوشته بودند. از راننده که سوال کردم گفت: «اینها تا آخر پارالمپیک هستند. بلندگو می‌آورند و به برگزاری المپیک و پارالمپیک معترض هستند. اما کارشان نتیجه نمی‌دهد!» فشار برای نوشتن، از تهران می‌گویند المپیک است دیگر؛ مگر می‌شود خبری نباشد؟ هست اما نه آن طور که فکرش را می‌کنید. المپیک ریو را تجربه کرده‌ام. اولین المپیکم، روزهای اول قفل بودم. بدون تعارف جو المپیک مرا گرفته بود! اینجا اما داستان متفاوت است. یک جست‌وجوی ساده در اینترنت و نوشتن کلمه توکیو زیرم بزم این شهر را می‌ریزد روی دایره. دیگر نیازی نیست از این نوشت که اینجا شهر بدون سطل زباله است، ماشین‌ها بوق نمی‌زنند، فرمان اتومبیل‌ها سمت راست است، آسمان آبی است و قامت مناره‌ها (برج‌ها) به راحتی مشخص.

ایران مقابل ژاپن، اگر شرایط طبیعی بود، اگر کرونا

کارشناسان شرکت دانش بنیان «مهادرسانه پژوه شیراز» با توسعه بازی‌ها و انیمیشن‌های تعاملی به روش‌های نوین آموزش علوم قرآنی به کودکان می‌اندیشند

ترویج قصه‌های قرآنی از مسیر بازی‌های موبایلی

با توسعه روش‌های متنوع آموزش به کودکان، دیگر اهمیت بازی و سرگرمی در این حوزه بر کسی پوشیده نیست. علاوه بر این با افزایش تعداد کاربران بازی‌های رایانه‌ای و موبایلی در دهه سنی ۶ تا ۹ سال، نیاز به وجود بازی‌های تعاملی و جذاب برای این رده سنی بیش از پیش احساس می‌شود. نیازی که در کشورمان چندان مورد توجه قرار نگرفته است و

محمد صالح تیمار
نشان ایرانی ۲

به دغدغه‌های اصلی ما برمی‌گردد.» مدیرعامل شرکت مهادرسانه پژوه شیراز تصریح کرد: «ما با بازار مخاطب ۲۵۰ میلیون نفری متشکل از کودکان مسلمان ۷ تا ۱۲ ساله مواجهیم. با رصد این بازار در حوزه محصولات دیجیتال، متوجه شدیم محصول جذاب، فاخر و کاربردی مبتنی بر مبانی قرآنی و دینی برای این طیف مخاطب وجود ندارد. با توجه به مخاطبان سعی کردیم مجموعه قصه‌های

موسسه دانش بنیان «مهادرسانه پژوه شیراز» فعالیت‌هایش را از سال ۱۳۸۵ در حوزه تولید بازی‌های رایانه‌ای آغاز کرده است. افسری در این باره می‌گوید: «مجموعه بازی سازی مهادر از جمع دانشجویان مهندسی نرم افزار و حوزه‌های علوم انسانی شکل گرفته است. دغدغه ما در سال‌های ۸۵ و ۸۶ توسعه بازی‌های رایانه‌ای بود و در کنار آن دغدغه‌های فرهنگی و مذهبی ما باعث شد تا جمع شویم و شرکتی را تأسیس کنیم تا در سال ۹۱ به صورت تخصصی به عرضه اپلیکیشن‌های موبایلی و تولید انیمیشن وارد شویم و در ۸ سال اخیر فقط در این حوزه فعالیت کرده‌ایم.»

افسری افزود: «ما پیش از سال ۹۱ نام دیگری داشتیم. از سال ۹۱ وارد حوزه اپلیکیشن‌های موبایلی شدیم و در سال ۹۶ پلتفرمی را آماده کردیم تا بتوانیم قصه‌های قرآنی را به صورت کتاب‌های تعاملی پیاده کنیم و کم‌کم بازی‌های قرآنی را به آن اضافه کنیم. این پلتفرم در سال‌های اخیر توسعه پیدا کرده و با ۱۵ زبان بین‌المللی در دسترس کاربران است.»

دغدغه‌های فرهنگی و مذهبی

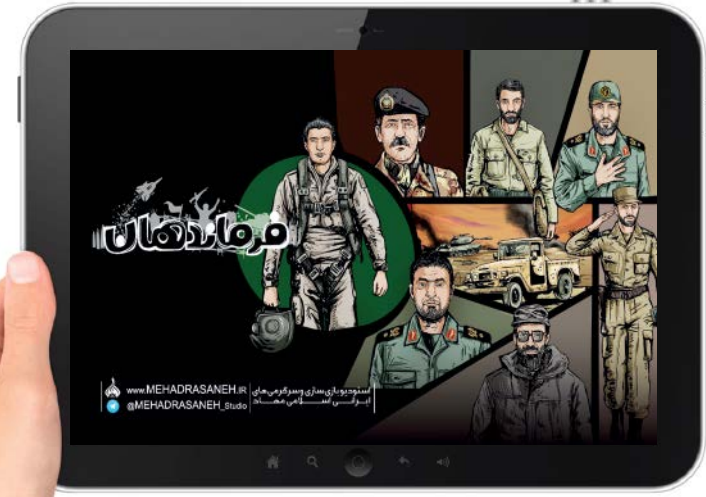
در توسعه چنین پلتفرمی برای کودکان، باید از تخصص‌ها و مهارت‌های متنوعی بهره برد. افسری با اشاره به دغدغه‌های اعضای موسسه «مهادرسانه پژوه شیراز» گفت: «یکی از مشخصه‌های مجموعه ما این است که علاوه بر نوآوری در حوزه بازی و انیمیشن، دوست داشتیم دغدغه‌های فرهنگی و تربیتی حوزه کودک را هم پی بگیریم به همین علت حوزه بازی کودک در بازه ۶ تا ۹ سال را هدف قرار دادیم. در این راه از دوستانمان در حوزه روانشناسی کودک، علوم تربیتی و معارف اسلامی کمک گرفتیم. سعی کردیم حوزه‌های علوم انسانی را به دقت در کار خود وارد کنیم و این مسأله

قرآنی را توسعه دهیم که در داخل و خارج ایران به کار می‌آید. در این پلتفرم، کاربر می‌تواند قصه‌های قرآنی، مسائل تربیتی، قهرمان پروری و قهرمان سازی، خیر و شر و انتخاب آگاهانه را از دل مباحث و قصه‌های پیامبران بیاموزد.»

از نکات جالب توجه در این بازی‌ها این است که کاربر می‌تواند خود را به جای شخصیت پیامبران بگذارد و داستان را پیش ببرد.

پلتفرم بازی‌ها و قصه‌های قرآنی

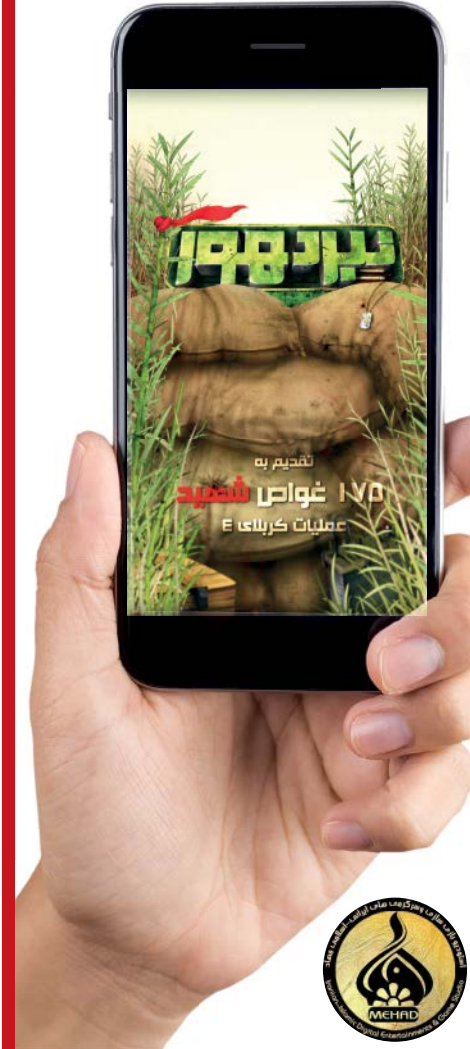
محصول اصلی موسسه دانش بنیان مهادرسانه پژوه شیراز، یک پلتفرم دیجیتال است که برای آموزش و سرگرمی کودکان طراحی شده است. مدیرعامل این موسسه می‌گوید: «ما مدت‌ها روی این محصول کار کرده‌ایم و در

انتشار پلتفرم بازی‌های قرآنی در سراسر جهان

افسری مخاطب هدف این پلتفرم را تمام کودکان مسلمان در همه کشورها می‌داند و تصریح می‌کند: «فاز ۲ محصول ما در آغاز سال ۱۴۰۰ رونمایی شد. در حال حاضر ۵۰ هزار مخاطب فعال داریم که بیش از ۳۰ هزار نفر از آنها در ایران هستند و بقیه در کشورهایی مثل ترکیه، هند، پاکستان، روسیه، آلمان، فرانسه، پرتغال و کشورهای آفریقایی و آمریکای جنوبی هستند.

این اپلیکیشن اکنون در اپ‌استور و گوگل پلی به ۱۵ زبان زنده دنیا از جمله فارسی، انگلیسی و عربی و روسی و حتی چینی منتشر شده است که برای ترجمه و گفتار داخل اپلیکیشن از مترجمان و گویندگان حرفه‌ای در هر زبان بهره برده‌ایم. به امید خدا در سال ۱۴۰۱ نسخه نهایی این پلتفرم به صورت گسترده در خارج از ایران منتشر خواهد شد. باید توجه کرد که مخاطب ما جامعه مسلمانان شیعه و سنی است و ما باید همه این مخاطبان را در کار خود در نظر داشته باشیم و بتوانیم به شبهات و تحریف‌های قصص انبیا در ادیان دیگر هم پاسخ دهیم.»

ارتباط با شرکت دانش بنیان «مهادرسانه پژوه شیراز»

mehadrasaneh.ir

info@mehadrasaneh.ir

apararat.com/MehadRasaneh

mehad-rasaneh

۰۷۱-۳۶۴۹۴۰۴۶

شیراز، چهارراه ستارخان، خیابان شهید رادفر، ساختمان سپید، طبقه ۳

مالیات؛ بلاي جان دانش بنیان‌ها

مدیرعامل شرکت مهادرسانه پژوه شیراز معتقد است به جز تسهیلاتی که از سوی صندوق نوآوری و شکوفایی به شرکت‌های دانش بنیان تعلق می‌گیرد، حمایت چندان از آنها نمی‌شود.

او تصریح می‌کند: «در چند سال اخیر، مشکلاتی مرتبط با بیمه و مالیات گریبان ما را گرفته است. ما مؤسسه دانش بنیان فرهنگی-هنری هستیم و از دو جهت می‌توانیم معافیت مالیاتی بگیریم، اما اداره مالیات برای ما مالیات سنگینی در نظر گرفته است و پیگیری‌های ما هم به نتیجه نرسیده است. در حوزه بیمه هم همین است. ما جریمه می‌شویم و در هزار توی قانون، مشکلات عجیبی برپایمان پیش می‌آید.»